

vědomě nesprávné údaje, t. j. že vpisoval do nich jako dlužníky fingo-
vané osoby, které ve skutečnosti dlužníky nebyly, jedná proti ustanov-
vení § 89 cit. zák. a dopouští se přečinu, nýbrž pro otázku jeho sub-
jektivní viny je rozhodno, zda činil v účetní uzávěrce nesprávné údaje
vědomě čili nic, a v té příčině rozsudek obsahuje zjištění ve smyslu
kladném, formálně bezvadné a náležitě odůvodněné. Poněvadž rozsudek
způsobem formálně bezvadným zjišťuje veškeré náležitosti skutkové
podstaty přečinu podle § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák. jak ve směru objek-
tivním, tak i subjektivním, odpovídá odsuzující výrok zjištěnému stavu
věci a správnému použití zákona.

Na tom nic nemění ani námitka, kterou obhájce při zrušovacím líčení
uplatňoval v ten smysl, že obžalovaný neměl býti vedle zločinu zpro-
nevěry odsouzen též pro přečin podle § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák.,
poněvadž nesprávné zápisy do účetních uzávěrek sloužily jen k zakrytí
zpronevěry, takže podřaděním skutku stěžovatelova pod ustanovení
§ 183 tr. zák. byla prý jeho trestná činnost úplně vyčerpána. Námitka
přehlíží, že § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák. obsahuje samostatný předpis,
jímž jest chráněn jiný právní statek než v §§ 181 a násl. tr. zák. Jdeť
při zpronevěře o útok na cizí majetek, kdežto trestním ustanovením § 89
zák. čís. 70/1873 ř. zák. má býti zabezpečeno právo členů společenstva,
pokud se týče i dozorčích orgánů, aby vždy měli správný přehled o stavu
hospodářství společenstva a aby byla v tomto směru zaručena účinná
kontrola. Poněvadž obžalovaný svým jednáním nepochybně porušil
i tento zvláštní předpis, bylo jeho jednání s hlediska trestního zákona
úplně poosuzeno a vyčerpáno teprve podřaděním jeho i skutkové pod-
statě § 89 zák. čís. 70/1873 ř. zák. a nalézací soud, učiniv tak, nepo-
chybil. Věc se tu má podobně, jako když někdo k zakrytí zpronevěry
padělá veřejnou listinu. V té příčině bylo již vysloveno náležením čís. 1893
sb. n. s. (srov. též čís. 3123 a 3927 sb. n. s.), že jednání takové není
sice podvodem podle §§ 197, 199 d) tr. zák., ale ovšem přestupkem
§ 320 f) tr. zák. Stěžovatel ostatně ani blíže neuvedl, proč by jednání
naplňující skutkovou podstatu trestného činu mělo býti beztrestným,
sloužilo-li k zastření jiného trestného skutku.

Čís. 4888.

**K lúpeži sa vyžaduje, aby páchatel' ešte p r e d vykonaním násillia
na poškodenom pojal úmysel privlastniť si jeho veci a vykonať násillie
ako prostriedok k ich odňatiu.**

(Rozh. zo dňa 18. decembra 1933, Zm IV 503/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom
v K. jako porotným súdom proti J. R. a spol., obžalovaným zo zločinu
lúpeže a i., na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej
sťažnosti štátneho zastupiteľstva vyniesol tento rozsudok: Zmätočná
sťažnosť štátneho zastupiteľstva, pokiaľ uplatňuje dôvod zmätku podľa
§ 385 č. 1 b) tr. p., sa zamietá.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť štátneho zastupiteľstva uplatňuje predovšetkým dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p. proti výroku o kvalifikácii trestného činu najmä preto, že nebol kvalifikovaný jako zločin lúpeže podľa §§ 344 a 349 č. 2 tr. zák., lež jako zločin ťažkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. zák. a jako prečin krádeže. Zmätočnej sťažnosti neľze však v tomto bode priznať oprávnenie. Kladnou odpoveďou porotcov na 4. otázku skupiny I. a II. bolo zistené, že, keď obžalovaní viezli drevo odcudzené z cudzieho lesa, ktorý bol pod dozorom poškodeného, a boli ním prichytení, ponechali síce na jeho výzvu drevo v lese, avšak nechceli ísť podľa jeho rozkazu do dediny cieľom zistenia ich totožnosti, lež vrhli sa na poškodeného, odňali mu pušku a, keď im vyhrožoval, že strelí z revolveru, presvedčili sa, že revolver nemá. Keď poškodený pred nimi utekal, obžalovaní ho prenasledovali a bili, čím poškodený utrpel ťažké zranenie a spadol na zem v bezvedomí. Vtedy mu obžalovaní prekutali všetky vačky, vybrali z nich kapesník, lovecký nôž a 4 alebo 6 nábojov, všetko v hodnote okolo 70—80 Kč a tieto veci, a l e b o l e n n i e k t o r é z n i c h, jeden z obžalovaných vzal a doma uschoval.

Tento čin obžalovaných mohol by byť podriadený pod ustanovenia tr. zák. o lúpeži len, keď by obžalovaní ešte pred vykonaním násilia na poškodenom boli pojali úmysel privlastniť si jeho veci a keď by ich úmyslom bolo vykonať násilie jako prostriedok k odňatiu týchto vecí. Pre takýto záver niet však podkladu v zistenom skutkovom stave. Proti takému záveru svedčí najmä to, že obžalovaní nevyhľadávali poškodeného, že na jeho výzvu nechali v lese ukradnuté drevo, že neprivlastnili si jeho pušku, ktorú mu pri ťahaní odňali, a ktorá bola mnohokrát cennejšia, než drobné veci, ktoré si neskoršie vzali. Zvlášte padá na váhu malá cena odcudzených vecí, keď sa uvaží, že táto cena bola len okolo 70 Kč a že ani nebolo zistené, či obžalovaní si privlastnili všetky z týchto vecí, takže nie je vylúčené, že azda si privlastnili len tie dva náboje, ktoré boli u nich neskoršie najdené pri domovej prehliadke. Naopak zo zisteného skutkového stavu treba uzatvárať, že sa obžalovaní dopustili na poškodenom násilia, a to ublíženia na tele len z pomsty preto, že ich prinútil, aby ukradnuté drevo ponechali v lese, a že chcel zisťovať ich totožnosť, aby oznámil krádež, pre ktorú mali by byť potrestaní, a že úmysel prekutať šaty poškodeného a privlastniť si niektoré jeho veci vznikol u obžalovaných len vtedy, keď poškodený po zranení upadol do bezvedomia a nehybne ležal. Podľa toho išlo tu o dva samostatné trestné činy, z ktorých jeden nasledoval po druhom, pri čom úmysel privlastniť si cudzie movité veci vznikol len po trestnom čine ťažkého ublíženia na tele. Súd prvej stolice tedy správne podriadil trestné jednanie obžalovaných, zistené v kladnej odpovedi porotcov, jednak pod ustanovenie §§ 70 a 301 tr. zák., jednak pod ustanovenie §§ 70 a 333 tr. zák. Tento výrok nie je zmätočný v smysle § 385 č. 1 b) tr. p. a preto bola zmätočná sťažnosť štátneho zastupiteľstva v tomto bode zamietnutá podľa 1. odst. § 36 por. nov.